

Lezingen 2 Samuel 5, 1-3; Kolossenzen 1, 12-20; Lucas 23, 35-43.

Dit weekeinde van 19/20 november vieren we in de katholieke kerk op het einde van dit kerkelijk jaar het feest van Christus Koning. De volgende week begint een nieuw kerkelijk jaar met de 1e Zondag van de Advent. Christus Koning is nog niet zulk een oud feest. In 1925 werd het door paus Pius XI ingesteld. 'Christus koning van het heelal' was een feest van zelfbewuste katholieke christenen. Het was de tijd van de zogenoemde 'volkskerk' waarin het voor katholiek gedoopten normaal was dat men deelnam aan het kerkelijk leven, godsdienstig en maatschappelijk. Tegenwoordig is Christus Koning eerder een gelegenheid om stil te staan bij de aard van Jezus' Koningschap. Zijn uitgangspunt is zo anders dan dat van heersers die onze wereld leiding geven. Zijn alle die heersers slecht? Dat zal niemand in ernst kunnen beweren. Er zijn ook heel wat integer, oprecht, hun onderdanen toegeedaan. Maar wellicht nu vooral worden we gewaar dat er heel verschillende bestuursystemen zijn op onze aardbol waarbij mensen heel verschillend door degenen die de baas zijn behandeld worden. Denk aan Qatar waar het wereldkampioenschap gehouden wordt en niet zozeer de kritiek van het Westen maar de verhalen aldaar van de gastarbeiders, zichtbaar op de TV. Denk aan Iran waar grote protesten gaande zijn tegen het gebrek aan vrijheid. Denk aan Rusland met machthebbers die andere volken ondergeschikt willen maken aan hun droom van het grote Russische rijk. Denk aan ons eigen zogenoemde democratische systeem met zijn slavernij verleden. Momenteel lijkt ook dat soms in zijn voegen te kraken door complotten en andere anti-krachten. Als je dan aan Christus koning denkt zie je een figuur voor Pilatus staan, bestuurder namens de aan de macht zijnde Romeinen, van de ene kant armzalig, want overgeleverd; van de andere kant zichzelf bewust van zijn opdracht bevrijding te brengen aan mensen gekwetst in hun bestaan om redenen van hoogmoed tot en met hun ervaring van eindigheid; en alles wat daartussen ligt. Zijn houding is die van nederige en evengoed zelfbewuste dienstbaarheid, waarvoor Hij zijn leven inzet. Hij weet waarover Hij het heeft en wat heilzaam is voor iedere mens: *liefde, aandacht, betrokkenheid, hulp en ondersteuning van leven, vergeving en barmhartigheid*. Daar gaat niets boven. Hij noemt zichzelf graag een van ons, 'Mensenzoon', en wordt herkend als waarachtig 'Zoon van God'; als iemand die helemaal leeft op de manier zoals God bedoeld heeft. Profeten droomden al jaren over Hem die ervoor zou zorgen, dat God werkelijk God van zijn volk zou zijn en de mensen werkelijk Gods volk. Het zou voor de mensheid van nu goed zijn, als zijn stem ook in deze tijd gehoord zou worden. Zelf heeft Hij daar zo zijn vragen bij: 'Zal de Mensenzoon bij zijn terugkeer het geloof op aarde vinden' Lucas 18,8). Hij bedoelt daarmee het geloof, dat zijn manier van menszijn aanneemt in liefde', de basis van alle goede menselijke eigenschappen. Jezus vraagt dat aan zijn mensen om hen te prikkelen werk te maken zijn manier van Koning-zijn, zijn kijk op mens-zijn van invloed te laten zijn op hun eigen gedrag. Christus Koning dreigt te verliezen. Uiteindelijk levert de Romeinse landvoogd Pilatus hem over om gekruisigd te worden. Maar zijn betekenis wordt herkend en erkend door de man die wij de 'goede moordenaar' zijn gaan noemen. Hij is zich zijn schuld bewust; hij is rouwmoedig en staat open voor vergeving en genezing; hij vertrouwt zich toe aan Jezus en diens koninkrijk. Hij zegt: Jezus, denk aan mij wanneer u in uw koninkrijk gekomen bent. En Jezus: Vandaag nog zul je met Mij zijn in het paradijs'. Heel Gods liefdevolle barmhartigheid en het geven van heelheid aan de mens in zijn nood liggen opgesloten in deze woorden van Jezus. Op die manier is Hij koning, liefdevol, mens nabij en betrokken. Aan ons is toevertrouwd van ons geloof in Hem [te getuigen in de wereld waarin wij leven.](#) AR

—